

[Holger K. Nielsen]

Jeg synes, der her er tale om en meget betænkelig argumentation, for i og med at man legaliserer liberaliseringerne, så sidder vi i fælden, så sidder vi i garnet, så er der ingen vej ud igen. Derfor er det for os meget vigtigt ved siden af de frivillige liberaliseringer også at bekæmpe denne legalisering, som direktivet er udtryk for.

Regeringen hævder, at en liberalisering på det korte sigt vil medføre et dansk rentefald. Det er formentlig korrekt, men det må understreges, at der samtidig sker forøgede muligheder for at låne til forbrug ved, at man kan optage forbrugslån i udenlandske banker, og det betyder alt andet lige, at betalingsbalanceunderskuddet vil blive forværret. Der er således på det korte sigt tale om et tvægget sværd, hvor man nok vil få et rentefald, men hvor man samtidig vil få en forværring af underskuddet på betalingsbalancen.

Man nævner, at man har styr på skattekontrollen, og at man stadig væk vil kunne fastsætte de regler, som vi selv ønsker, men det fremgår faktisk ganske klart af direktivforslaget, at vi kun kan fastsætte de skattekontrolregler, som er tvingende nødvendige, og at man ikke må begrænse den frie bevægelse af kapital. SF's ordfører, hr. Jens Thoft, vil senere uddybe de skattetekniske problemer.

Spørgsmålet om skattekontrol og spekulation hænger tæt sammen med det bankdirektiv, som netop er fremlagt, og som hr. Ivar Nørgaard var inde på, og som er meget tæt forbundet med kapitaldirektivet. Ifølge dette kan der oprettes filialer i andre lande, som ikke er underlagt reglerne i det land, som de ligger i, men derimod hjemlandets lovgivning.

Vi kan altså få den situation, at der oppe på Strøget kommer en filial af Dresdnerbank eller Commerzbank fra Vesttyskland, som udefra ligner de danske banker, der ligger deroppe, men som indenfor er underlagt reglerne og lovgivningen i Vesttyskland. Det må dog give nogle problemer.

På lidt længere sigt vil kapitaldirektivet få helt uoverskuelige konsekvenser, og der er for os her i virkeligheden tale om, hvordan demokratiet skal fungere. For os at se er det et grundtræk ved demokratiet, at en regering skal kunne føre den politik, som et flertal af vælgerne har givet den mandat til, og det ligegyldigt om der er tale om en socialistisk eller en konservativ politik. Denne demokratiske grundlov, som vi

kan kalde det, bliver imidlertid undergraved, hvis vi reelt mister vor handlefrihed i pengepolitikken og den økonomiske politik mere generelt.

Hvis dette her vedtages, vil der være tiltag, som vi mener er vigtige, der vil være direkte ulovlige; det gælder f.eks. kapitalstyringstiltag. Det fremgår af et svar, vi har fået gennem Markedsudvalget, at man ikke vil kunne stille lovgivningsmæssige krav til de investeringer, som pensionskasser foretager. Jeg tvivler meget på, at det vil være muligt at gennemføre tiltag, som kan begrænse opkøb af danske virksomheder fra udlandet, som vi har været vidne til i den senere tid. Banker, kreditforeninger, pensionskasser osv. kan flytte til udlandet, hvis de bliver utilfredse med en fremtidig dansk regering. Hvis der gennemføres stramninger over for bankerne eller kreditforeningerne, som de er utilfredse med, kan de frit flytte til udlandet. De kan beholde deres filialer i Danmark, og vi kan fortsat være kunder i vores normale bank, men banken vil være underlagt de regler, der gælder i udlandet.

En sådan trussel vil naturligvis få en kommende regering til at tænke sig om et par gange, før den gennemfører slige tiltag, men er det særlig demokratisk, at det er den måde, det skal fungere på?

De frie kapitalbevægelser betyder, at udenlandske indehavere af danske obligationer, hvis de er utilfredse med en kommende regerings politik, straks kan forlange disse indløst. Der bliver økonomisk kaos, og man vil straks rive tæppet væk under en sådan regering. Jeg spørger igen: Er det særlig demokratisk, at udenlandske investorer skal bestemme over indholdet i dansk politik? Man siger her, at der i direktivet er en beskyttelsesklause. Jo tak, men den skal for det første godkendes af EF-Kommissionen, og for det andet må den kun have en begrænset varighed. Det vil sige, at hvis man ikke ændrer sin økonomiske politik, står man efter et halvt år med præcis det samme problem.

For nylig udtalte overvismand Christen Sørensens, at det på grund af kapitalliberaliseringen bliver umuligt at opretholde realrentebeskatningen for pensionskasser. Regeringen argumenterer med, at man stadig væk vil kunne opretholde denne beskatning, fordi der fortsat kun vil være fradragsret for indbetaling til danske pensionskasser.